

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Hymenæer

Citation: Hertz, Henrik: "Hymenæer", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid73487.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Hymenæer.

I.

Ensom er et Hjertes Lykke,
Som en fangen Fugls i Buur,
Naar det ei et Hjem kan bygge
Med en ligestemt Natur.
Eensomt Mandens Dage rinde,
Livet har hans Stræben deelt;
Eensomt - til en tro Veninde
Gjør hans Stræben til et Heelt.

Thi fra Hjertets Dybder stiger
Uafviselig en Røst,
Der i tause Timer higer
Hen til et beslægtet Bryst.
Videnskab og Kunst forgjæves
Vil erstatte os vort Savn.
Øiet fyldes, Brystet hæves,
Læben stammer ømt et Navn.

215

Dette Navn, som taust vi hylde,
Er vort Væsens sande Bliv,
Er en Tilflugt, er en Fylde
For et spredt og trættet Liv.
Hvad for Ingen vi kan klage,
Og til Ingen kan betroe,
Finder hos en kjærlig Mage
Kjærlig Trøst ved Arnens Bo.

Elskte Par, hvis Hu besjælted
Af den samme, stærke Magt,
Gode Genier formælted
Eders nys indgangne Pagt.
Sangen tier. Eders Lykke
Anbefaler Musen mild
Til Penaterne, der bygge
Husets Held ved Arnens Ild.

II.

Vintren løfter Sceptret over Skoven,
Rigt besat med Isens Diamant.
Frosten midt i Flugten standser Voven,
Rimen blomstrer der hvor Løvet svandt.

216

Æolus trompeter, Eurus stormer,

Sneen jages vildsom. hid og did.
Livet præges ud i strenge Former,
Strengt og stærkt som Nordens gamle Tid.

Ak, mens her paa Vinduet en Flora
Trives altfor glimrende og smukt,
Løfter sig i Sydens Lund Aurora
Daglig ung og varm, med Blomst og Frugt.
Guitarstrengen klinger; ømt dens Klage
Blandes med Orangetræets Duft.
Ak, at jeg som Trækfugl kunde drage
Hen til Syd, til Bajæ's klare Luft!

Bort med Klager! Syden er herinde,
Sydens Varme, Vinens Sangens Lyst!
Vintrens Strenghed ei formaaer at binde
Guitartonen eller Hjertets Røst.
Skyerne, der hisset sneegraae jage,
Drivende fra Vesterhav og Belt,
Kalde os til Glæden, mens de drage
Sammen over Norden som et Telt.

217

Her, hvor Venskab i en tæt Forgrening
Snoer sig mellem Alle ved vort Bord;
Her, hvor Elskovs mystiske Forening
Hviskes mildt i Hymenæens Chor,
Her i Sangen klinger Tambourinen,
Kastagnetten slaaer i Pulsens Tact;
Her er Sydens varme Liv i Vinen,
Her dens Lyst ved Kjærlighedens Magt.

Vinterdage! Østens blege Strimer!
Eder hilser et erkjendtligt Chor.
Tak for hine sværmeriske Timer,
I os efterlod i eders Spor.
Ruderne med Diamant-Bouquetter
Ei forvirre kan den glade Gjæst:
Kjælighed og Venskab, veed han, fletter
Kransen her ved Kjærlighedens Fest.